

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

DKK-1.4245.3.2023.MAB

Warszawa, 8 listopada 2023 r.

DECYZJA nr DKK - 265/2023

informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]

Na podstawie art. 155 oraz art. 154 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 ze zm.), w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **zmienia** punkt I.i sentencji decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DKK-82/2022 z dnia 16 marca 2022 r. w zakresie dotyczącym terminu wykonania warunku, poprzez zastąpienie słów „w ciągu 12 miesięcy od dnia połączenia w rozumieniu art. 493 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. kodeks spółek handlowych (t.j. z dnia 22 lipca 2020 r.; Dz.U. z 2020 r. poz. 1526)” słowami „[xxx]”.

UZASADNIENIE

10 maja 2021 r. wpłynęło do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także „Prezes Urzędu” lub „organ antymonopolowy”) zgłoszenie zamiaru koncentracji przedsiębiorców, polegającej na połączeniu Polskiego Koncernu Naftowego ORLEN S.A. z siedzibą w Płocku¹ (dalej „PKN”) oraz Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej także jako „PGN”). tj. koncentracji określonej w art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o ochronie konkurencji”. 16 marca 2022 r. Prezes

¹ Od 7 lipca 2023 r. spółka działa pod firmą Orlen S.A.

Urzędu wydał decyzję nr DKK-82/2022 w której w pkt I. sentencji wyraził zgodę na dokonanie przedmiotowej koncentracji pod warunkiem:

- i. wyzbycia się lub spowodowania wyzbycia się w sposób trwały i nieodwracalny kontroli nad Gas Storage Poland sp. z o.o. z siedzibą w Dębogórzcu (dalej „GSP”) w ciągu 12 miesięcy od dnia połączenia w rozumieniu art. 493 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. kodeks spółek handlowych (tj. z dnia 22 lipca 2020 r.; Dz. U. z 2020 r. poz. 1526) na rzecz Niezależnego Inwestora, który:
  - a) nie należy do grupy kapitałowej, w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy o ochronie konkurencji, kontrolowanej przez PKN, PGN lub podmiot powstały wskutek dokonania zgłoszonej koncentracji i nie jest współkontrolowany przez żaden podmiot lub podmioty z tych grup;
  - b) daje rękojmię i gwarancję prawidłowego wykonywania działalności przez GSP lub jej następcę prawnego w zakresie pełnienia funkcji operatora systemu magazynowania paliw gazowych w rozumieniu art. 3 pkt 26 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2021 r. poz. 716);
  - c) nie należy do grupy kapitałowej, w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275), która prowadzi działalność na rynkach obrotu gazem ziemnym (z wyjątkiem obrotu niezbędnego w związku z zarządzaniem infrastrukturą gazową);
  - d) gwarantuje, że działalność operatora systemu magazynowania paliw gazowych będzie realizowana z uwzględnieniem bezpieczeństwa energetycznego państwa;

w przypadku istnienia po stronie zaakceptowanego przez Prezesa Urzędu Niezależnego Inwestora obowiązku zgłoszenia Prezesowi Urzędu zamiaru koncentracji, polegającej na nabyciu kontroli nad GSP, do terminu przewidzianego na realizację wskazanego warunku nie wlicza się okresu trwania postępowania antymonopolowego w sprawie koncentracji;

- ii. z zastrzeżeniem obowiązku określonego w pkt iii, wstrzymania się od nieuzasadnionych działań lub zaniechań prowadzących do utraty wartości przez GSP, w szczególności przez utrzymanie niezmienionej struktury organizacyjnej

GSP oraz niezbywanie majątku służącego do realizacji działalności operatorskiej przez GSP w okresie od dnia doręczenia ostatniemu ze Zgłaszających decyzji Prezesa Urzędu w przedmiocie zgody na koncentrację między PKN a PGN do dnia zbycia kontroli nad GSP na rzecz Niezależnego Inwestora;

- iii. zapewnienia, że w dniu zbycia kontroli nad GSP obowiązywać będzie zawarta przynajmniej na 10 lat (o ile GSP lub jej następca prawny będzie spełniać w tym czasie wszystkie warunki wynikające z przepisów prawa) umowa, o której mowa w art. 9h ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2021 r. poz. 716), powierzająca GSP lub jej następcy prawnemu pełnienie obowiązków operatora systemu magazynowania paliw gazowych stanowiącego własność podmiotu powstałego wskutek dokonania zgłoszonej koncentracji, która to umowa w szczególności zawierać będzie postanowienia dotyczące obowiązków związanych z realizacją i finansowaniem inwestycji w instalacjach magazynowych oraz określające stałe, podlegające indeksacji według określonego wskaźnika wynagrodzenie właściciela instalacji magazynowych, w zakresie całości majątku magazynowego stanowiącego własność podmiotu powstałego wskutek dokonania zgłoszonej koncentracji wykorzystywanego do świadczenia usług magazynowania gazu ziemnego wysokometanowego;
- iv. zapewnienia, że w okresie od dnia zbycia kontroli nad GSP na rzecz Niezależnego Inwestora przynajmniej do dnia, w którym podmiot powstały wskutek dokonania zgłoszonej koncentracji będzie właścicielem instalacji gazowych o pojemności czynnej nie większej niż 40% pojemności dostępnej na krajowym rynku magazynowania gazu, podmiot powstały wskutek dokonania zgłoszonej koncentracji będzie zawierać lub utrzymywać umowę powierzającą, o której mowa w art. 9h ust. 3 pkt 2) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2021 r. poz. 716) z GSP, jej następcą prawnym lub innym spełniającym kryteria ustawowe przedsiębiorcą, nad którym podmioty z grupy kapitałowej PGN, grupy kapitałowej PKN lub z grupy kapitałowej podmiotu powstałego wskutek dokonania zgłoszonej koncentracji nie sprawują pełnej lub wspólnej kontroli;

- v. uzyskania pisemnej akceptacji Prezesa Urzędu co do Niezależnego Inwestora przed nabyciem kontroli nad GSP przez Niezależnego Inwestora. Prezes Urzędu może w terminie 21 dni od dnia przedstawienia inwestora do zatwierdzenia odmówić akceptacji wskazanego Niezależnego Inwestora, jeśli nie gwarantuje on realizacji przesłanek wskazanych w i. a)-d). Brak zajęcia stanowiska przez Prezesa Urzędu w powyżej wskazanym terminie będzie równoznaczny z akceptacją przedstawionego inwestora jako Niezależnego Inwestora.

Jednocześnie Prezes Urzędu w pkt II sentencji decyzji nr DKK-82/2022 nałożył na PKN obowiązek złożenia informacji dotyczących realizacji warunku w terminie 30 dni od daty jego realizacji lub upływu terminu jego wykonania.

Po wydaniu tej decyzji, pismem doręczonym Prezesowi Urzędu 12 lipca 2023 r. PKN wniósł o przedłużenie o 12 miesięcy terminu wykonania warunku, o którym mowa w pkt I.i sentencji decyzji Prezesa Urzędu nr DKK-82/2022 r. z 16 marca 2022 r. Następnie pismem z 31 października 2023 r. PKN zmodyfikował swój wniosek wnosząc o przedłużenie o [xxx] terminu wykonania warunku, o którym mowa w pkt I.i sentencji decyzji Prezesa Urzędu nr DKK-82/2022 r. z 16 marca 2022 r.

W uzasadnieniu PKN wskazał, że podjął działania zmierzające do wykonania warunku zawartego w decyzji nr DKK-82/2022 niezwłocznie po dokonaniu rejestracji połączenia z PGN². W tym celu podjęto z GSP negocjacje postanowień nowej umowy powierzającej pełnienie obowiązków operatora systemu magazynowania paliw gazowych, zgodnie z wymogami zawartymi w decyzji nr DKK-82/2022. Równoległe PKN przystąpił do organizacji procesu transakcyjnego na co składało się dokonanie wyboru doradcy transakcyjnego oraz doradcy prawnego, przygotowanie materiałów służących wyłonieniu listy potencjalnych inwestorów, rozesłanie zaproszeń do negocjacji, zebranie informacji zwrotnych, negocjacje treści umów o zachowaniu poufności, przygotowanie projektu umowy zbycia udziałów GSP, a także przygotowanie danych służących wycenie GSP oraz organizacja tzw. data rooms. Doradca transakcyjny PKN wyłonił pięciu potencjalnych inwestorów, którzy w ocenie PKN spełniają kryteria wynikające z decyzji nr DKK-82/2022 oraz przepisów ustawy Prawo energetyczne. Dotychczas trzech inwestorów potwierdziło swoje zainteresowanie przedmiotową transakcją. PKN ustalił też treść trójstronnych umów o zachowaniu poufności

---

² Do połączenia PKN i PGN doszło 2 listopada 2022 r. (<https://www.ornen.pl/pl/relacje-inwestorskie/raporty-i-publicacje/raporty-biezace/2022/04/Raport-biezacy-nr-72-2022>)

z GSP oraz niezależnymi inwestorami. Jednocześnie doradca transakcyjny zaprezentował wstępną wycenę przedmiotu transakcji. W kolejnych tygodniach PKN zaprosi inwestorów do analizy pakietu podstawowych informacji o GSP.

PKN wskazał, że jedynym czynnikiem wpływającym na brak możliwości wykonania warunków w terminie wyznaczonym w decyzji nr DKK-82/2022 jest zmiana ustawy Prawo energetyczne, która została wprowadzona ustawą z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz.U. z 2022 r. poz. 2687; dalej: „Ustawa o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych”). W szczególności art. 37 pkt 4 tej ustawy wprowadza do ustawy Prawo energetyczne przepis art. 9h(3), zgodnie z którym Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wyznaczyć operatorem systemu magazynowania wyłącznie przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało certyfikat, zgodnie z procedurą określoną w art. 3a rozporządzenia 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz.U.UE.L.2009.211.36 z dnia 2009.08.14 ze zm.). W dalszej części powołany art. 9h(3) ustawy Prawo energetyczne reguluje postępowanie w sprawie wydania certyfikatu niezależności dla operatora systemu magazynowania. Jednocześnie, na mocy art. 37 pkt 3 lit. a) ustawy o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r., w ustawie Prawo energetyczne zmieniono treść art. 9h w ten sposób, że Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wyznaczyć na operatora systemu magazynowania jedynie przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało certyfikat, o którym mowa w art. 9h(3) ustawy Prawo energetyczne. Ustawa o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. weszła w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia (tj. dnia 16 grudnia 2022 r.), wprowadzając nowy wymóg pozyskania przez GSP (lub innego operatora systemu magazynowania gazu ziemnego) certyfikatu wydawanego przez Prezesa URE, które poprzedzone musi zostać uzyskaniem pozytywnej opinii Komisji Europejskiej. Omawiana zmiana ustawy Prawo energetyczne wynika z treści rozporządzenia 2022/1032, które wprowadziło obowiązek certyfikacji operatorów systemu magazynowania w Unii Europejskiej. Związane jest to z koniecznością wprowadzenia dodatkowych zabezpieczeń w celu uniknięcia zagrożeń dla porządku i bezpieczeństwa w Unii (zob. motywy 29 rozporządzenia). Rozporządzenie to zostało opublikowane w dniu 30 czerwca 2022 r. i weszło w życie dzień po publikacji – zatem ponad pół roku po tym, jak PKN i PGN składały propozycję warunków w ramach postępowania ws. kontroli koncentracji prowadzonego przez Prezesa Urzędu. Art. 71 ust. 1 Ustawy o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw

gazowych w 2023 r. stanowi, że przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na magazynowanie paliw gazowych w instalacjach magazynowych występuje do Prezesa URE z wnioskiem, o którym mowa w art. 9h(3) ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 37, w terminie do dnia 3 listopada 2023 r. Zgodnie z postanowieniami ustawy Prawo energetyczne oraz rozporządzenia nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego, po otrzymaniu wniosku o przyznanie certyfikatu, Prezes URE przygotowuje projekt decyzji ws. przyznania certyfikatu do dnia 2 stycznia 2024 r. W tym czasie Prezes URE występuje do ministra właściwego do spraw zagranicznych o opinię dotyczącą wszelkich zagrożeń dla bezpieczeństwa dostaw gazu na poziomie krajowym, regionalnym lub ogólnounijnym, a także wszelkich łagodzeń takich zagrożeń. Następnie Prezes URE przesyła projekt decyzji w sprawie przyznania certyfikatu do Komisji Europejskiej, która ma 25 dni na wydanie opinii w przedmiocie certyfikacji danego operatora systemu magazynowania gazu. Po uzyskaniu opinii Komisji Europejskiej, Prezes URE ma kolejnych 25 dni roboczych na wydanie decyzji w przedmiocie przyznania certyfikatu. Z uwagi na niedawne wejście w życie omawianych przepisów, nie jest jeszcze znana praktyka postępowania Prezesa URE w zakresie certyfikacji operatora systemu magazynowania, a w szczególności rzeczywisty czas trwania takiego postępowania (z uwzględnieniem okresu przygotowywania projektu decyzji przed przesłaniem go do Komisji Europejskiej).

Z tego względu, wydłużenie terminu na realizację warunku określonego przez Prezesa Urzędu o [xxx], pozwoli na pozyskanie przez GSP certyfikatu, o którym mowa w art. 9h(3) ustawy Prawo energetyczne, a w konsekwencji zapewni możliwość znalezienia dla GSP inwestora zewnętrznego, który będzie spełniał wszystkie przewidziane w decyzji nr DKK-82/2022 wymogi i zapewni cel realizacji warunku.

Zgodnie z art. 82 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji* od decyzji Prezesa Urzędu stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego, dotyczące wznowienia postępowania, uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji. Powyższe oznacza, że strona nie może skutecznie składać środków prawnych o wszczęcie trybu nadzwyczajnego. Potwierdza to orzecznictwo Sądu Antymonopolowego, który jednoznacznie stwierdził, że od ostatecznej decyzji Prezesa Urzędu nie przysługuje wznowienie postępowania³. Omawiany przepis nie wyklucza jednakże możliwości wszczęcia postępowania nadzwyczajnego z urzędu.

---

³ Wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 25 czerwca 2001 r. (XVII Ama 31/01), *niepubl.*

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu postanowił 3 października 2023 r. wszcząć z urzędu na podstawie art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 – dalej także „Kpa”) w zw. z art. 82 ust. 1 i 83 ustawy *o ochronie konkurencji*, postępowanie administracyjne w celu zmiany decyzji Prezesa Urzędu nr DKK-82/2022 r. z 16 marca 2022 r., o czym zgodnie z art. 61 § 4 Kpa powiadomił PKN pismem z 3 października 2023 r. Następnie 6 listopada 2023 r. Prezes Urzędu wezwał PKN do wyrażenia stanowiska czy wyraża zgodę na zmianę decyzji w zakresie wskazanym powyżej (tj. przedłużenie terminu na wykonanie przez PKN warunku o [xxx]). 7 listopada 2023 r. PKN wyraził zgodę na zmianę decyzji Prezesa Urzędu nr DKK-82/2022 r. z 16 marca 2022 r. w proponowanym zakresie.

Prezes Urzędu ustalił i stwierdził, co następuje:

Jak wspomniano powyżej, zgodnie z art. 82 ust 1 ustawy *o ochronie konkurencji* od decyzji Prezesa Urzędu stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego, dotyczące wznowienia postępowania, uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji. Niemniej jednak takie środki Prezes Urzędu może podjąć z urzędu. Ustawa *o ochronie konkurencji* nie reguluje kwestii związanych ze zmianą decyzji. Stosownie do art. 83 tej ustawy w sprawach nieuregulowanych stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 155 Kpa decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli spełnione są łącznie następujące przesłanki:

- strona wyraziła zgodę na zmianę lub uchylenie decyzji,
- przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji,
- za uchyleniem lub zmianą decyzji przemawia interes społeczny lub słuszny interes strony.

W takiej sytuacji zgodnie z art. 154 § 2 Kpa organ właściwy wydaje decyzję w sprawie uchylenia lub zmiany dotychczasowej decyzji.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 listopada 2010 r., I OSK 164/10, LEX nr 745112, tryb zmiany decyzji administracyjnej zawarty w art.155 Kpa, służy – co do zasady – zmianie decyzji niewadliwych. Wzruszenie decyzji ostatecznej na podstawie art. 155 Kpa jest jednak możliwe tylko wówczas, gdy spełnione są łącznie wskazane wyżej przesłanki. Ocena, czy w konkretnej rozpatrywanej sprawie istnieją przesłanki

przemawiające za wzruszeniem decyzji ostatecznej, należy do organu administracji państwowej. Z powyższego wynika, że celem postępowania prowadzonego na podstawie art. 155 Kpa nie jest ponowne merytoryczne rozstrzygnięcie zaskarżonej sprawy, lecz dokonanie weryfikacji wydanej już decyzji ostatecznej wyłącznie na podstawie przesłanek w tym przepisie wymienionych. W konsekwencji prawna możliwość zastosowania trybu przewidzianego w art. 155 Kpa uwarunkowana jest prowadzeniem postępowania w ramach tego samego stanu prawnego i faktycznego oraz z udziałem tych samych stron (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 stycznia 2007 r., I OSK 586/06, LEX nr 320845).

W niniejszej sprawie występuje tożsamość sprawy administracyjnej w znaczeniu materialnym. Występują w niej te same podmioty - PKN i PGN (po połączeniu w jedną spółkę) oraz dotyczy ona tego samego przedmiotu i stanu prawnego w niezmienionym stanie faktycznym, tj. zgody na dokonanie koncentracji, polegającej na połączeniu się PKN i PGN pod warunkiem wyzbycia się przez PKN kontroli nad GSP. PKN zwrócił się do Prezesa Urzędu o zmianę terminu realizacji warunku. Z formalnego punktu widzenia pismo PKN nie może zainicjować wszczęcia postępowania przez Prezesa Urzędu, z uwagi na brzemienne art. 82 ust 1 ustawy *o ochronie konkurencji*. Należy jednakże wskazać, że chociaż tryb postępowania przewidziany w art. 155 Kpa nie przewiduje działania na wniosek, to pismo złożone przez PKN w sprawie zmiany decyzji w zakresie terminu realizacji warunku, należy uznać za wyrażenie przez stronę zgody na dokonanie stosownej zmiany decyzji (tak m.in. A. Matan (w)w:/G. Łaszczyca, Cz. Martysz i A. Matan, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Tom II, Zakamycze 2005 i powołany tam wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 13 grudnia 1996 r. sygn. akt III SA 1214/95, LEX 27429, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 września 2016 r. II SA/Wa 495/16). Zatem złożenie przez PKN pisma o zmianę decyzji jest jednoznaczne z wyrażeniem przez stronę zgody na zmianę decyzji w zakresie przez nią wskazanym, w trybie postępowania wszczętego przez organ z urzędu. Ponadto PKN ponownie potwierdził jednoznacznie swoją zgodę w toku prowadzonego postępowania.

W niniejszej sprawie zmianie decyzji z dnia 16 marca 2022 r. w zakresie wnioskowanym przez PKN nie sprzeciwiają się także żadne przepisy szczególne.

Możliwość uchylecia lub zmiany decyzji ostatecznej w trybie art. 155 Kpa musi być uzasadniona ponadto interesem społecznym lub słusznym interesem strony (wyrok WSA w Olsztynie z 17 lutego 2011 r., II SA/Ol 964/10). Słuszny interes strony, o którym mowa w tym przepisie, należy rozumieć jako interes prawny, a nie jako interes faktyczny, podobnie

jak słuszny interes obywateli, o którym mowa w art. 7 Kpa (por. wyrok WSA w Warszawie z 20 stycznia 2012 r., VII SA/Wa 994/11). W judykaturze podkreśla się, że uwzględnienie interesu strony w rozumieniu art. 155 Kpa należy rozumieć w ten sposób, iż mając do wyboru możliwość korzystniejszego dla strony rozstrzygnięcia, niepozostającego jednakże w kolizji z obowiązującym porządkiem prawnym, organ działając w granicach uznania administracyjnego, przyjmuje ten sposób orzekania, zmieniając decyzję mniej korzystną dla strony (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 9 maja 2005 r. sygn. akt OSK 1746/04, LEX nr 172172, wyrok WSA w Gliwicach z 21 stycznia 2008 r., sygn. akt IV SA/GL 825/07, opublikowany w LEX nr 489238, wyrok WSA w Warszawie z 20 września 2016 r., sygn. akt II SA/Wa 495/16.). Z kolei interes społeczny, w rozumieniu art. 155 Kpa, nie może sprowadzać się do naruszenia przepisów prawa, skoro warunkiem dopuszczalności wzruszenia decyzji w trybie art. 155 Kpa jest stwierdzenie, że stan prawny powstały wskutek uchylecia lub zmiany decyzji będzie zgodny z prawem (por. wyrok WSA w Warszawie z 16 marca 2006 r., V SA/Wa 1952/05). Przesłanka zgodności wzruszenia decyzji z interesem społecznym i interesem strony oznacza, że organ administracji nie może w rozpoznaniu sprawy na podstawie tych przepisów nie ustosunkować się do celowości wzruszenia decyzji (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 lipca 2003 r., II OSK 771/07).

Po rozważeniu argumentacji przedstawionej przez PKN Prezes Urzędu stwierdził, że zachodzą określone w art. 155 Kpa przesłanki zmiany decyzji Prezesa Urzędu z dnia 16 marca 2022 r. nr DKK-82/2022 w zakresie wnioskowanym przez PKN, tj. w zakresie wydłużenia terminu realizacji warunku nałożonego na PKN, o którym mowa w pkt I.i sentencji powyższej decyzji.

W ocenie Prezesa Urzędu argumenty przedstawione przez PKN przemawiają za zmianą decyzji we wnioskowanym zakresie. W szczególności zmiana decyzji jest uzasadniona słusznym interesem strony. Wydłużenie terminu realizacji warunku ma na celu znalezienie rzetelnego nabywcy dającego rękojmię kontynuacji działalności zbywanego podmiotu i zakończenie procesu certyfikacji, który jest kluczowy dla kontynuowania przez GSP jej działalności gospodarczej w niezmienionym kształcie. Pozwoli to PKN na ostateczne sfinalizowanie transakcji, a tym samym wywiązanie się z warunku nałożonego na PKN decyzją Prezesa Urzędu nr DKK-82/2022.

Odnosząc się natomiast do interesu społecznego, należy zauważyć, że w niniejszej sprawie zmiana decyzji w zakresie wnioskowanym przez PKN, a więc przedłużenie o [xxx], terminu wykonania warunku, nie stoi w sprzeczności z interesem społecznym. Należy w tym

miejscu podkreślić, że generalnie każde wydłużenie terminu na realizację warunku nałożonego przez Prezesa Urzędu przedłuża utrzymywanie niekorzystnej sytuacji na rynku. Jednocześnie należy jednak wziąć pod uwagę okoliczność, że przepisy ustawy Prawo energetyczne zawierają postanowienia gwarantujące niezależność operatorowi systemu magazynowania w przypadku integracji wertykalnej z podmiotem zajmującym się obrotem gazem ziemnym, jak ma to miejsce w przypadku PKN, a wcześniej w przypadku PGN. W dodatkowym okresie na wykonanie warunku, GSP nie będzie miała możliwości preferencyjnego traktowania PKN czy innych podmiotów należących do grupy. Nadzór nad działalnością GSP sprawuje w tym zakresie Prezes URE. Skuteczność działania tego rozwiązania została potwierdzona w miesiącach następujących po połączeniu PKN i PGN, czyli w pierwotnym okresie na dokonanie dezinvestycji. Ponadto, do czasu wyzbycia się kontroli nad GSP, PKN zobowiązany jest na mocy decyzji nr DKK-82/2022 do powstrzymywania się od jakichkolwiek działań prowadzących do utraty wartości GSP. W konsekwencji, w okresie dodatkowych [xxx] na wykonanie warunku dezinvestycji GSP zapewniony zostanie niedyskryminacyjny dostęp do pojemności magazynowych dla wszystkich uczestników rynku. Dlatego też, w ocenie organu antymonopolowego, w niniejszej sprawie należy uwzględnić szczególne okoliczności regulacyjne i rynkowe, w jakich PKN jest zobowiązana zrealizować warunkową decyzję Prezesa Urzędu, w szczególności nowe wymogi certyfikacyjne i związane z nimi postępowanie przed Prezesem URE, które uniemożliwiły wykonanie warunku z niezależnych od PKN przyczyn, których nie można było przewidzieć na etapie przyjmowania warunku. Uwzględnienie powyższych okoliczności i przedłużenie terminu wykonania przez PKN warunku nie będzie w ocenie organu antymonopolowego naruszało interesu społecznego.

Z uwagi zatem na fakt, iż za zmianą decyzji nr DKK-82/2022 z dnia 16 marca 2022 r. przemawia słuszny interes strony, która wyraziła zgodę na zmianę decyzji, zmiana ta nie stoi w sprzeczności z interesem społecznym, a także nie sprzeciwiają się temu przepisy szczególne, orzeczono, jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy o *ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 479²⁸ § 1 pkt 1 oraz § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 1550), od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1144), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł.

Zgodnie z art. 103 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Spółka handlowa powinna wykazać także, że jej wspólnicy albo akcjonariusze nie mają dostatecznych środków na zwiększenie majątku spółki lub udzielenie spółce pożyczki.

Stosownie do treści art. 117 § 1, § 3 i § 4 zd. 1 Kodeksu postępowania cywilnego, strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego. Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Otrzymuje:

Orlen S.A.

